

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no: 41367/05

Kevork Ramses MALHAS / Türkiye

Başkan

Paul Lemmens,

Hâkimler

Ksenija Turković,

Jon Fridrik Kjølbro,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 25 Nisan 2017 tarihinde Komite olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

7 Kasım 2005 tarihinde yapılan yukarıdaki başvuruyu göz önüne alarak, Davalı Hükümet tarafından ibraz edilen görüşleri ve bu görüşlere cevaben başvuran tarafından ibraz edilen görüşleri dikkate alarak,

Gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAYLAR

1. Başvuran Kevork Ramses Malhas, 1915 yılında doğmuş bir Türk vatandaşıdır ve Mahkeme önünde İstanbul Barosuna bağlı Avukat Y.Z. Ataç tarafından temsil edilmiştir. Malhas 4 Temmuz 2009 tarihinde vefat etmiş ve mirasçıları Sarven Leon Malhas, Lerna Jorjet Malhas ve Luiz Malhas Mahkeme'yi, başvuran yerine davayı sürdürmek istedikleri konusunda bilgilendirmişlerdir. Söz konusu başvuranın mirasçıları artık başvuranlar olarak kabul edilmesine karşın işbu kararda karmaşaya yol açmaması adına Kevork Ramses Malhas “başvuran” olarak anılmaya devam edecektir (bk. *Dalban/Romanya* [BD], no. 28114/95, § 1, AİHM 1999-VI ve *Çakar/Türkiye*, no. 42741/98, § 2, 23 Ekim 2003).

2. Türk Hükümeti (“Hükümet”) ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

3. Dava konusu olaylar, taraflarca ileri sürüldüğü şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

4. Başvuran İstanbul Adalar ilçesinde, Kınalıada mahallesinde tapu siciline 91 pafta, 5 parsel numarasıyla kayıtlı arazinin sahibiydi.

5. 1989 yılında tapu sicil kaydına bir şerh düşülmüş ve başvuranın önceden orman alanının bir parçası olarak belirtilen arazisinin, daha sonra Orman Kanunu'nun 2/B maddesi uyarınca, Hazine lehine orman sınırlarının dışına çıkarıldığı belirtilmiştir.

6. Başvuran 13 Ekim 2003 tarihinde Adalar Asliye Hukuk Mahkemesi önünde tapu sicil kaydına düşülen şerhin kaldırılması için dava açmıştır.

7. Adalar Asliye Hukuk Mahkemesi 10 Aralık 2003 tarihinde başvuranın talebini reddetmiştir. Başvuranın temyiz ve düzeltme talepleri Yargıtay tarafından sırasıyla 21 Ekim 2004 ve 1 Nisan 2005 tarihlerinde reddedilmiştir. Nihai karar, başvuranın temsilcisine 5 Mayıs 2005 tarihinde tebliğ edilmiştir.

ŞİKÂyetLER

8. Başvuran, Sözleşmeye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesi uyarınca, geçerli bir tapusu olmasına rağmen arazisini kullanamadığı veya elden çıkaramadığı hususunda şikâyette bulunmuştur. Başvuran, hiçbir tazminat almadan mülkünden mahrum bırakıldığını iddia etmiştir.

9. Başvuran, ayrıca, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesine dayanarak, iç hukuk yargılamaları süresinin aşırı uzun olmasından şikâyetçi olmuştur. Başvuran, özellikle, yerel mahkemelerin benzer iki araziyle ilgili çelişkili kararlar verdiğini ve bu içtihadındaki tutarsızlığın tarafsız bir mahkeme tarafından yargılanma hakkını ihlal ettiğini iddia etmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

10. Hükümet, ilk itirazını yapmış ve başvuranın altı aylık süre sınırına uymadığını ileri sürmüştür.

11. Başvuran, davasındaki altı aylık sürenin son gününün resmî tatile denk geldiğini ve bu doğrultuda tatilin bitimini takip eden ilk iş gününde Mahkemeye başvuruda bulunduğunu ileri sürmüştür.

12. Mahkeme altı aylık sürenin temel amacının hukuki kesinliğin sağlanması, geçersiz şikâyetlerin önlenmesi ve Sözleşme ile ilgili konuların makul bir süre içerisinde incelenmesini sağlamak olduğunu yinelemektedir (bk. *Sabri Güneş /Türkiye* [BD], no. 27396/06, §§ 39-40, 29 Haziran 2012 ve *P.M./Birleşik Krallık* (k.k.), no. 6638/03, 24 Ağustos 2004).

13. Mahkemenin yerleşik içtihadı uyarınca, altı aylık zaman sınırı, nihai kararın kamuya duyurulduğu günü takip eden gün başlar veya nihai kararın kamuya duyurulmadığı davalarda nihai kararın başvurana veya temsilcisine tebliğ edildiği tarihi izleyen gün başlar ve ayların kaç gün olduğuna bakılmaksızın altı takvim ayı sonra sona erer (bk. yukarıda anılan, *Sabri*

Güneş § 44). Altı aylık sürenin son gününün Cumartesi, Pazar veya resmî tatil günlerine denk gelmesi ve böyle bir durumda, iç hukuk uyarınca, zaman sınırlarının bir sonraki iş gününe uzatılması, altı aylık zaman süresinin son gününün belirlenmesinde etkisizdir (bk. aynı kararda §§ 43 ve 61).

14. Mahkeme somut davada Yargıtay'ın 1 Nisan 2005 tarihli nihai kararının başvuranın temsilcisine 5 Mayıs 2005 tarihinde tebliğ edildiğini gözlemlemektedir. Bu yüzden Sözleşme'nin 35 § 1 maddesince öngörülen süre limiti bir sonraki gün, yani 6 Mayıs tarihinde başlamış ve 5 Kasım 2005 tarihinde bitmiştir. Ancak başvuru yukarıda belirtilen zaman sınırından sonra yani 7 Kasım 2005 tarihinde yapılmıştır.

15. Dolayısıyla, Mahkeme, yukarıdaki hususlar ışığında, başvurunun süre aşımına uğradığı ve Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4. maddesi uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmıştır.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, İngilizce olarak tanzim edilmiş olup; 18 Mayıs 2017 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Paul Lemmens
Başkan